

Sevap Fabrikaları

ŞİRKET-İ MANEVİYE haysiyetiyle her bir kardeşimiz, bizim için bir sevap fabrikası hükmündedir; günahı ise kendisine aittir. Fabrikalarımızın sayısı ne kadar fazla olsa, kazancımızın da o nisbette artacağı aşıkardır. O hâlde, hangi fikirle basit hatalar yüzünden kardeşlerimizin bir kısmını kenara itebiliyoruz?

Bir yumurta için tavuğun binlerce nazını çektiğimiz hâlde, kardeşlerimizin eliyle kazandığımız, uhrevî nimeti nasıl hafife alabiliyor ve âdî bahaneler yüzünden onlarla alâkamızı kesebiliyoruz?..